

אמא – חייקה

לאמא

תני לנו שניה לפני שתעלי למרומים
להגיד לך אי-אלו מילים,
בטח, שם בשמיים מחכים לך בהתרגשות
רבה שם יצאה הודעה, כי אשה תמה, טובת-
לב מגיעה.
שגידלה ילדים ונכדים לתפארת, ובטוח שם
מחכה לך כל המקהלה -
ובראשה המנצח אברהם ארליך הזכור
לטובה
והמלאכים כבר פתחו שולחן, כי עברה
השמועה
הנה מגיעה מומחית לבישול ואפיה
שתכין מטעמים, געפילטע פיש ומעיים
ממולאים.

ואבא-סבא ישראל מוכן עם הפתיליה והדגים
ושחט פרה במיוחד לאירוע המדהים.
ולפני שתיפגשי עם אבא למעלה
רצינו לשלוח איתך חבילה,
ובה קופסת-עץ מעוטרת ובלויה.
ובתוכה תמונות ישנות ומצהיבות,
על העיירה, ההכשרה וקיבוץ אשדות.
של אחיותיך בעיירה וחברות במאפיה.
ונהריים, וגשר, כל קורות-החיים.
שלך החלוצה חייקה מאותם הימים.
קחי הקופסא, ושאי ברכה
לאבא המחכה עם כל החבורה
אותם חלוצים שעסקו בעבודה והקימו
המדינה.

להם הביאי את איחולינו מכאן.
ונסיים את דברינו באיחולי הצלחה ובריאות
למעלה וננצור את זכרך מהיום והלאה.
תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.
מאתנו הילדים.

הבן : יוסי קינן

אמא נולדה בעיירה בגבול פולין-רוסיה,
למשפחה בת 11 אחים ואחיות.

בגיל 16 עזבה את הבית לטובת הכשרה
ציונית, במטרה לעלות לארץ.

היא לא ידעה שמרגע זה לא תזכה לראות
איש ממשפחתה, פרט לאחותה הבוגרת,
שעלתה לארץ לפנייה.

עם או בלי קשר לעובדה זאת, אמא נשארה
מאז צעירה באופייה וגם ברוחה. הייתה לנו
אמא בת 96, אבל באמת כמו בת 16. את
היית גם תמימה וגם ישירה, אהבת מוזיקה
והערצת תיאטרון, אבל יותר מכל אהבת
לחיות.

התפלאנו איך בכל תקופת הסבל האחרונה
והקשה, לא שמענו ולו פעם אחת את
המלים: 'אני לא רוצה לחיות'. את אהבת את
החיים ואת צוואת החיים אשר השאירו לך
שם, מהילדות הרחוקה.

ידעת להסתגל לכל מצב משתנה ולכל תמורה
חדשה, והכל מתוך מסירות אין-קץ. ביטויים
כמו: אחריות, עבודה, מסירות, חברות- היו
הסביבה שבה עטפת אותנו כל השנים.

נזכור, ואנחנו זוכרים כולם את התקופה
ברפת, את הפינוי במלחמת השחרור, את
הזמנים של אז במשק, בהם היה צריך
להאכיל כל יום מאות אנשים. נזכור את
הימים בהם ישבו כולם במקלטים, חוץ ממך,
האחת, שלבד ובאדישות, נשארת במטבח, כי
בסוף כולם יבואו לאכול. והכל בחריצות,
והכל תוך מסירות, והכל בהסתגלות והכל
בתמימות.

אבל מעבר לכל, ומעל לכל ותוך כדי הכל –
את היית בעיקר אמא.

אמא אוהבת, תומכת ומפרגנת. אמא שאותה
המצאת לבד, כי לא הייתה משפחה שממנה
ניתן ללמוד ולחקות. אמא בסגנון המיוחד
שלך: אמא ילדה.

נזכור לך הכל, נשמור לך הכל, כי כמו שקראו
לך הוריק בלידה, את היית ועודך: חיה.

הבן : יאיר קינן